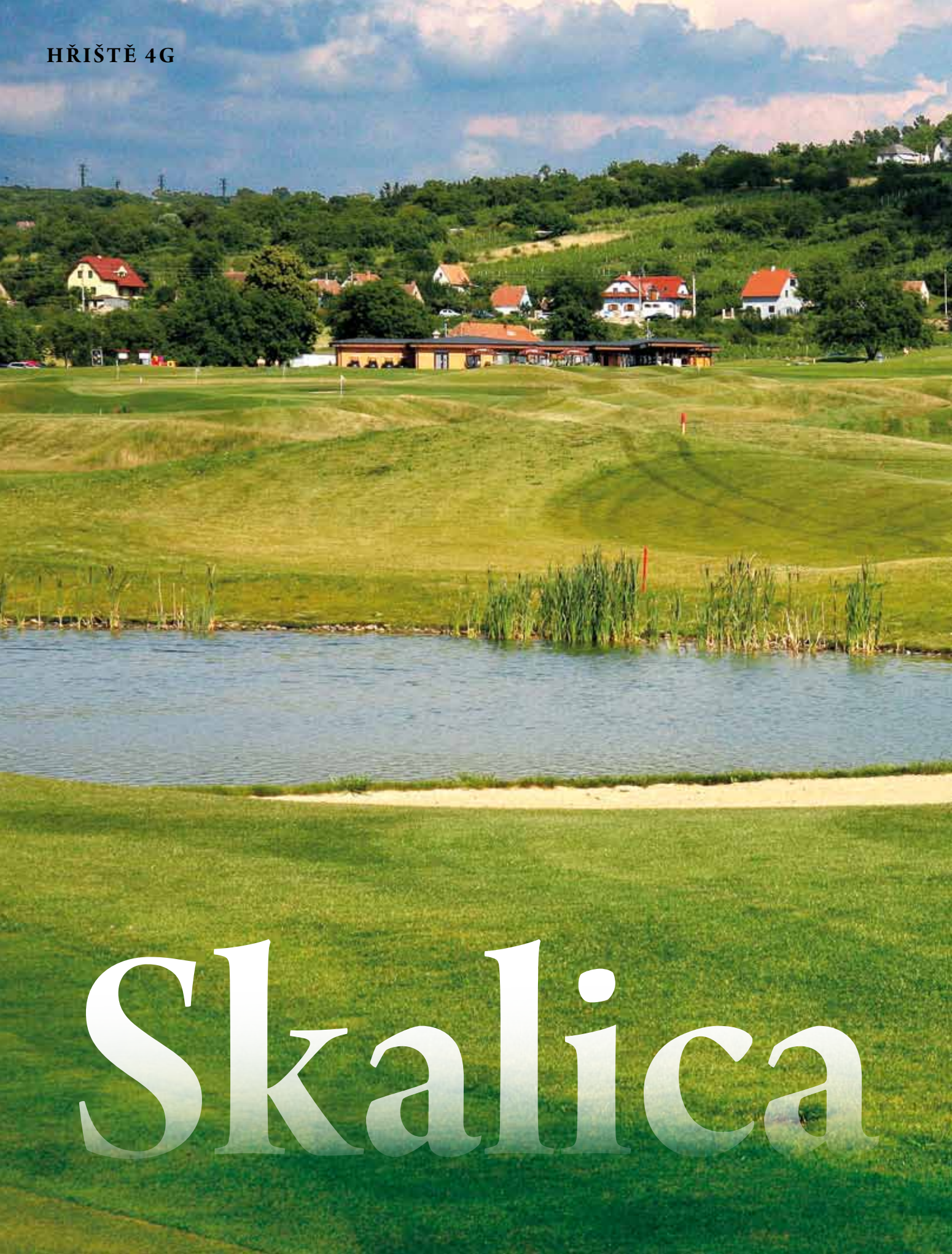


HŘIŠTĚ 4G



Skalica

Napsal a nafotil Ivo DOUŠEK

Golf resort Skalica

Potočná 260/40
909 01 Skalica, Slovensko
Tel.: +421 346 983 901
E-mail: club@golfskalica.sk

Kolik to stojí?

Green fee 40/49 eur,
Po–Út sleva
Par 72
Délka ze žlutých 5724 m,
z červených 4896 m
www.golfskalica.sk

Golf a víno V OPTIMÁLNÍM SPOJENÍ

Ve slovenské Skalici, jen deset kilometrů od Hodonína, otevřeli v květnu druhých devět jamek a rozšířili tak svou první, dva roky starou devítku na plnohodnotné osmnáctijamkové hřiště. Potěšili tím nejen slovenské hráče – z Brna je to tam jen necelá hodinka jízdy, z dalších moravských golfových center ještě méně.

POPIS JAMEK:

protože hřiště je nové a málokdo ze čtenářů na něm zatím hrál, zdržme se u popisu trošku déle. Délky platí pro žlutá odpaliště.

— 1 par 4, HCP 15, 307 m VELTLÍNSKÉ ZELEŇÉ

Jak už řečeno, sestupují první jamky do roviny pod klubovnu. Ale to klesání je jen mírné a jamka patří díky své délce a faktu, že bunkery jsou jen po stranách, k nejlépejšímu. Potvrzuje to i green – je krásný, velký, rovný, v zadní části se zužuje. Na rozehraní velmi dobrá jamka.

— 2 par 5, HCP 9, 485 m MÜLLER-THURGAU

Fairway je příčná, jen na začátku se to trochu vytočí doprava. Bunkery zase nedělají problémy, v dopadové zóně kratších ran je příčná voda, ale bývá vyschlá, jen takový příkop, z něhož se dá normálně hrát. Pak už jen dlouhá rovina, široká fairway a odkrytý green maličko skloněný proti ráně. Na té rovině máte pocit širého prostoru.

— 3 par 3, HCP 7, 134 m RIZLING VLAŠSKÝ

K „rizlingu“ se dostaneme dlouhým přechodem: ty jsou pro tuto část hřiště typické. Trojka je třípar oddělený alejí od ostatního hřiště, za alejí je spolu s trojkou ještě šestka. Mezi nimi je dost velké jezero, kolem trojky se táhne zprava po celé délce rány. Zajímavá jamka: green je nesmírně široký, ale hluboký jen tak akorát, před ním příčná voda, za ním zátoka jezera, kolem bunkery. Nejtěžší třípar.

— 4 par 4, HCP 13, 353 m RIZLING RÝNSKÝ

Rovina, vpravo voda po celé délce, vlevo plot, značený jako červená voda. V půli se fairway rozšíří, ale pak je zase užší. Považuji ji za těžší, než je hodnocena.

— 5 par 5, HCP 1, 473 m RULANDSKÉ ŠEDÉ

Nejtěžší jamka, ale je obdobně obtížná jako ta předchozí. Voda zprava od začátku až ke greenu vytváří zátoky zasahující do fairwaye, která dělá pozvolný oblouk. Opět omezení i vlevo, zarostlá mez značená jako červená voda. Ta opravdová voda (zprava) se téměř dotýká greenu. Cestou je několik bunkerů, ale na nejtěžší jamku je vcelku dobře průchoďná.



Prostorem tady nemuseli šetřit, proto mají i žáci Akademie Skopový ideální tréninkové podmínky

Ve Skalici se mohou chlubit slavnou prezidentkou klubu: je jí paní Magda Vášáryová. Ta také stříhala pásku při otvírání a spolu s ní primátor Skalice Ing. Chovanec a generální ředitel největší skalické firmy Grafobal Skalica Ing. Kozíšek. Následovalo několik kratších proslavů. Pak se hrál texas dvojic, helikoptera vozila zájemce skoro celý den, na drivingu běžel program pro nehráče, ale příroda si nedala poručit, za půlkou turnaje přišel velice vydatný liják, tu blesk, tam blesk a bylo po turnaji. Ale i tak se dalo dost dobře usoudit, jaké že to hřiště je a jaké bude, až dozraje.

Jakoubkova tužka

Znalí hráči poznají na hřišti rukopis golfového architekta Dušana Jakoubka. Jak to dělají, nevím, ale shodli se na tom mí spoluhráči o dva týdny později, aniž jsem jim jeho autorství prozradil: Jakoubek je autorem Austerlitzu a tady najdete obdobné prvky. Terén je zcela jiný, ale jedna tužka je jedna tužka.

Od hranic je to kousek. Těšil jsem se, co tady najdeme, na původní devítce jsem ještě nehrál. Na komentáře kamarádů moc nedám, raději si udělám úsudek sám, přesto jsem rád slyšel, že je to hezké. Tady musím rychle říct: nedejte na první dojem, jaký na vás hřiště udělá při příjez-

du od silnice, kterou teprve vjíždíte do města. To uvidíte v podstatě jen velkou pláň beze stromů, která se v dále zvedá ke kopci. V horní části rozeznáte nízkou klubovnu, zapadající do okolí jak výškou, tak barvou.

Ta planina se jeví plochá. Ale jak přijedete blíž, zjistíte, že celá druhá devítka – ta, kterou stavěli jako první – je sámý kopeček a údolíčko, kromě fairwayi tam skoro není rovného místečka. Modulace terénu je jemná, jen občas jsou kopečky strmější, ale dokonale to stačí na oddělení jednotlivých jamek od sebe. Prostorem nešetřili!

Vinice, sklípky a golf

Horní část hřiště odděluje silnička od toho nejcennějšího, co ve Skalici mají – možná kromě Grafobalu, že ano – od rozsáhlého a dost vysokého kopce s vinicemi a sklípky. Ty jsou tady mnohem déle než golf, řekl bych, že o několik století. Neptal jsem se, jak se starousedlí vinaři na golf a golfisty dívají, přinejmenším se jim zvýšil provoz na příjezdové cestě. Ale podle mne si ty dva světy vzájemně neškodí.

Nová devítka je v nižší části, tam už přechází do roviny. Jamky jsou poměrně dost vzdálené jedna od druhé, výjimkou jsou dvě dlouhé fairwaye, jdoucí po protilehlých březích úzkého dlouhého jezera. Tady už se na fairwayích má-



Soudky u každé jamky dotvářejí atmosféru. Pohled od 6. odpaliště přes vodu na Skalici

lem nedá poznat, že jsou na světě teprve chvíličky, greeny ale ještě potřebují svůj čas. Rychlost všech greenů pro počáteční měsíce sjednotili na sedm stop. Ty dvouleté už by určitě vydržely nižší stříh, ale nové ještě ne, tak jim dávají možnost zesílit a rychlost se bude postupně zvedat. Je dobře, že dbají na to, aby nebyly rychlosti různé na první a druhé devítce – leckde se to v těchto situacích stává.

„Hřiště je propojeno se slavkovským Austerlitzem nejen osobou architekta: oba kluby mají dohodnutou stoprocentní reciprocitu, takže všichni členové hrají na obou hřištích zdarma. To má zdánlivě o dost větší význam pro Slavkov, poněvadž má mnohem víc členů,“ vysvětluje manažerka klubu Zuzana Petříková, „ale dokud se všichni vejdou, je to tak v pořádku.“ Než jsme se pustili do hry, prošli jsme si tré-

Znalí hráči poznají na hřišti rukopis golfového architekta Dušana Jakoubka. Ten je autorem Austerlitzu a tady najdete obdobné prvky. Terén je zcela jiný, ale jedna tužka je jedna tužka.

Hřiště bez nosu nahoru

Místní klub má asi 200 členů. To není mnoho, ale s vidinou otevření celé osmnáctky jich přibýlo a dál přibývá. Většinou jsou to domácí, ze Skalice a blízké Holiče, ale je také přibližně 40 hráčů je z Hodonínska a přibývá i členů z Bratislavy. Cílem bylo udělat zde hřiště, které nebude mít nos nahoru a bude přístupné každému serióznějšímu zájemci. Tomu přizpůsobili i poplatky: vstupní je 1000 eur, roční 540 eur, děti platí 50 eur za rok.

ninkové plochy. Michal Čevela, místní profík, o nich prohlásil, že jsou nadstandardní. To se ovšem dost krotí: ty plochy jsou obrovské! Odpoledne pak na nich trénovali členové místní akademie – mladí hráči a hráčky kolem 12 let. Hráli přihrávky na green ze vzdálenosti skoro sto metrů! To tady jde snadno, trénovat relativně dlouhé rány do greenů se dá z několika stran. Tréninkových greenů je několik, začíná to obřím puttingem hned u klubovny a pokračuje to daleko dolů. I driving je velko-

— 6 par 4, HCP 5, 360 m CHARDONNAY

Jsme zpět za alejí a tentokrát musíme pálit přes velkou vodu. Fairway za ní ubíhá doprava, každý si může vybrat, jak daleko doprava se přes vodu odváží zamířit: hned za vodou jsou bunkery. Obdoba slavkovské páté jamky. Odpal proti siluetě Skalice, tvořené domy v pastelových barvách. V odpoledním slunci velmi výrazné.

— 7 par 3, HCP 17, 145 m SAUVIGNON

Lehký třípar bez obtíží, pokud nepočítáte čtyři malé bunkery v „rozích“ greenu: ty bunkery víceméně nevidíte, vidět jsou jen hrábě. Vykládat o užitečnosti prohlížení mapek na soudcích nemá smysl, nechci učit orly lítat – každopádně tuto rutinu nepodceňujte. Nové greeny ještě moc nedrží, rána klidně přeběhne ven, ale to je věc krátké doby, než budou jako ty starší. Tady už padla i hole in one!

— 8 par 4, HCP 3, 347 m TRAMÍN ČERVENÝ

Zajímavý odpal – přes fairway vede napříč žlutá voda, zužuje dopadovou zónu kratších ran a nechává jen úzký průchod, dál jsou vpravo dva bunkery, z odpaliště nejsou viditelné. Pak se k fairwayi zleva přimkne voda, jde až ke greenu, ten je za jejím cípem, tady si architekt vyhrál, parádní. Ještě mezi vodou a greenem je bunker, opět není vidět. Pěkně modelovaný green. Hřiště ukazuje zuby.

— 9 par 4, HCP 11, 331 m IRSAI OLIVER

Slalom mezi bunkery, je jich tady několik, ale dá se dobře najít, kudy hrát, přístup na green odkrytý, jedna z nejsnadnějších.

— 10 par 4, HCP 12, 315 m FRANKOVKA MODRÁ

Začíná těsně nad klubovnou, moc pěkná na pohled, fairway stoupá doprava a pak se tam ještě zatočí, vlajka je vidět až dost pozdě, „kratší“ hráči pálí druhou ránu naslepo přes oblé pahorky na pravé straně fairwaye. Tady jsme nejbližší vinohradům a silničke, která je odděluje od hřiště. Krásný green ledvinovitého tvaru, velmi kvalitní: to platí odtud až do konce této devítky.

— 11 par 4, HCP 18, 299 m MODRÝ PORTUGAL

No, že by zrovna nejlhčí? Obtíž vytváří velký bunker, u něj se fairway ohýbá doprava a přes

kopečky není vidět, co je dál. Nezkracovat, po pravé straně jsou ještě další neviditelné bunkery! Jamku ztěžuje ještě bunker před greenem.

— 12 par 3, HCP 8, 194 m ZWEIGELTREBE

Dlouhý třípar z kopce, jediným problémem je délka a pár bunkerů po stranách greenu, ty jsou ale mimo a do hry v podstatě nevstupují, stačí udržet rovnou ránu. Velký green, rovný.

— 13 par 4, HCP 4, 316 m SVĀTOVAVŘINECKÉ

V dopadové zóně z obou stran velké bunkery, ale jinak bezproblémová, přestože ji píší jako těžkou. Fairway široká, green rovný.

— 14 par 3, HCP 16, 145 m ANDRÉ

Tady velice platí věty o studování tabule u odpaliště: před greenem zasahuje do fairwaye řádka bunkerů a ten nejvíc vlevo – uprostřed fairwaye – není za kopečkem vidět! Ale stačí ho přestřelit a jamka je snadná.

— 15 par 5, HCP 2, 448 m RULANSKÉ MODRÉ

Jak u konce ubývá přesnosti, začínají být bunkery na stranách fairwaye nebezpečnější než dřív. Ale je dobře hratelná, jen pozor na příčný bunker kousek před greenem.

— 16 par 4, HCP 14, 297 m MERLOT

Merlot je krátký, sice plný bunkerů, ale „dlouzí“ dostřelí až kousek před green a to z ní dělá skórovací jamku. Pro ty, kdo tak daleko nehrají, vytvářejí bunkery táhnoucí se přes fairway zajímavou překážku – tady je třeba být přesný. Moc pěkný green skloněný proti ráně.

— 17 par 4, HCP 6, 317 m CABERNET SAUVIGNON

Další zajímavá jamka, kde voda hraje důležitou roli: ránu do greenu je potřeba volit velice uvážlivě, cesta k vlajce je všechno jiné než otevřená, zvlášť pokud dají vlajku do pravé části greenu. Tam je totiž voda zepředu, zprava i zezadu!

— 18 par 5, HCP 10, 460 m ALIBERNET

Poslední jamka, poslední obtížná rána pro kratší hráče: voda, pak ještě příčná voda s rákosím. „Dlouzí“ se zasmějí a jsou daleko na fairwayi. Pak bunkerové pole na pravé straně a zatáčka doleva k otevřenému greenu.



Barevná silueta Skalice uzavírá hřiště na východní straně

rysý – nikde jsem neviděl rohožky tak daleko od sebe.

Akademie Skopový

Michal Čevela je zde od ledna, předtím byl na Jezerech. Trénuje děti ve zmíněné akademii, to je místní TCM, které má 40 členů. Jmenuje se Akademie Skopový a to jméno nemá náhodou: Karel Skopový sice bydlí daleko, ale dostal od primátora města nabídku, která se neodmítá. Začalo to tréninkem primátorovy dcery Kateřiny,

Před odpalem soudek vína

Před prvním odpalištěm je ještě jeden putting green, menší, jen s pár jamkami. Kdo na něj vstoupí, silně zpozorní: green je extrémně rychlý. Pak přijdete na greeny prvních jamek, které mají maximálně oněch 7 stop, jak je popsáno výše. Vysvětlení Michala Čevely: „Tento green je stříhán na velkou rychlost, kromě rozehrávacích puttů tady často probíhají rozstřely a další soutěže.“

Greeny první poloviny hřiště jsou ještě nevyzrálé, jiné ani být nemohou. Ve druhé polovině

Cílem bylo udělat zde hřiště, které nebude mít nos nahoru a bude přístupné každému serióznějšímu zájemci.

v krátké době vznikla koncepce akademie. Pan Skopový sem dojíždí dvakrát měsíčně vždy na několik dní.

V ostatních dnech trénují s dětmi Michal Čevela s Petrem Petrovičem. Michal má na starosti i tréninkové hodiny všech zájemců z řad rekreačních hráčů. Hřiště má prozkoumané ze všech stran a pje na ně samou chválu: otevřené, hezké, povedené. Je prý jedním z nejtěžších, jaké zná – z černých je dlouhé úctyhodných 6577 metrů! Hru tady často ztěžuje vítr, který se rozběhne po velké rovině a podle směru, kterým fouká, dokáže způsobit rozdíl až tři holí! My jsme měli pokaždé štěstí – bylo bezvětří.

jsou najednou jiné, za dva roky už jsou perfektní, rychlost mají (úmyslně) jen přibližně stejnou jako ty nové, ale puttuje se na nich líp, vedou, jsou férové, fyzikální zákony zde platí tak, jak mají.

„Slovenské špecifiká“ se projevují v prezentaci jednotlivých jamek. Skalica je jednou z místních vinařských bašt a designéři, kteří dotvářeli vzhled hřiště, si toho nemohli nevšimnout – a nemohli nereagovat! Takže na každém odpališti je tabule s veselými obrázky vodních a jiných překážek připravená na pěkném bachratém soudku na víno. A to není všechno – každá jamka má jméno podle nějaké odrůdy či druhu vína, název je ozdobně vyveden na soudku a jméno je i ve skóre-kartě.